

slag noget før? Nu diskuterer vi forslaget. Altså kan man dog ikke beslutte sig i de to partier.

Man har bebrejdet os, at vi ville debatten. Nu har man bebrejdet os, at man ikke får debatten noget før. Det er godt nok svært at fange mennesker i den sindstilstand på det tidspunkt, hvor de lige præcis er parate til at diskutere det, det drejer sig om, nemlig selvmord og ikke alle mulige underlige, sære hjørner af proceduren.

Kl. 13.20

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 196:

Forslag til folketingsbeslutning om øget lighed i alderdommen.

Af Ole Sohn (SF) m.fl.

(Fremsat 23/4 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Beskæftigelsesministeren (Henriette Kjær, fg.): Jeg skal med det samme sige, at regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Det er ikke så længe siden, at Folketinget behandlede et andet beslutningsforslag fra SF, nemlig B 125, og det gik ud på, at grundbeløbet skulle reguleres mindre end i dag. Til gengæld skulle pensionstillægget reguleres mere, således at den samlede folkepension blev mere indtægtsafhængig. Dermed ville pensionister med væsentlige arbejdsmarkedspensioner blive ramt. Ligesom tilfældet er med det foreliggende forslag, var begrundelsen for beslutningsforslaget en opfattelse af, at uligheden i alderdommen er

stærkt stigende. Dette beslutningsforslag blev nedstemt med et stort flertal.

Nu forsøger SF så igen. Denne gang ikke ved at ramme dem, der har sparet op til alderdommen ved hjælp af arbejdsmarkedspensioner, nej, nu skal alle sikres arbejdsmarkedspensioner. Det kan da umiddelbart virke mere tiltalende end at begynde at pille ved folkepensionen og skabe utryghed om denne. Men også dette beslutningsforslag hviler på nogle forudsætninger og antagelser, som ikke holder.

Jeg er ikke enig i den opfattelse, at den økonomiske ulighed i alderdommen er stigende. I rapporten om de ældres økonomiske vilkår, som kom sidste efterår, blev det slået fast, at de ældres indkomstfordeling er mere ensartet end den øvrige befolknings. Rapporten dokumenterer også, at der kun er meget få ældre og færre end i befolkningen som helhed, der kan henregnes til lavindkomstgruppen.

Rapporten slår endvidere fast, at spredningen i arbejdsmarkedspensionerne bliver mindre fremover. Det skyldes, at udbygningen af arbejdsmarkedspensionerne i de senere år er kommet de forholdsvis lavtlønnede grupper på arbejdsmarkedet til gode. Samtidig vil andelen af folkepensionister, der modtager ATP, stige væsentligt.

Jeg mener ikke, at de grupper, forslaget omhandler generelt, har et pensionsproblem. Det bekræftes efter min mening af en række undersøgelser, der er gennemført de senere år. Dermed være selvfølgelig ikke sagt, at man ikke kan finde enkeltstående tilfælde.

Ud over den netop nævnte undersøgelse af de ældres økonomiske vilkår kan jeg nævne rapporten fra 2000 om et bæredygtigt pensionssystem. Der blev her foretaget en meget grundig belysning af størrelsen af den såkaldte restgruppe. Det er personer, der ved overgangen til folkepensionen vil få en væsentlig nedgang i deres hidtidige indtægt og dermed levestandard. Det fremgik af undersøgelsen, at det kun drejer sig om få personer. Rapporten konkluderede, at analysen ikke peger på et akut behov for yderligere foranstaltninger.

Jeg kan også nævne redegørelsen om kvinders pensionsmæssige stilling fra 2003, som belyser de pensionsmæssige konsekvenser af kvinders større fravær på arbejdsmarkedet. Undersøgelsen konkluderer, at forskellen mellem mænds og kvinders pensionsindkomst i væsentlig grad skyldes forskelle med hensyn til timeløn og timetal i beskæftigelse. Det er forhold,